

INFORME: VINYERS
CLAVEGUERAM POLEMIC

PO O B L E

POBLE

auto ce
JOAN NARI ALMUSI 15 33000

PISCINES I ACCESSORIS
VENTILACIONS I CLIMATITZACIONS
TRACTAMENT I COMPLETS DE L'AGUA
ELECTRODOMESTICS

SUMARI

Editorial
Informe
Entrevista
Escoles
Sarrià de Ter
Conse!! Municipal
La Rasa
Pont Major
Pla de l'Horta
Sarrià de Dalt.
Esports 82
Plaça de l'Om.
Bústia de poble

DIRECCIÓ

Consell d'Edició.

REDACCIÓ

Narcís Casassa
Fidel Rincón
Josep Cros
Nicolàs Pichardo
Joan Pallàs
Josep Brugada
Assumpció Vila
Raimunda Coll
Maties Martí
Julián Pérez.

COORDINACIÓ

Guillem Ramos

ADMINISTRACIÓ

Soledad Muñoz

EDITEN

A.V. Pla de l'Horta
A.V. Sarrià de Dalt.
A.V. Pont Major.
A.V. Sarrià de Ter.
U.E.S
amb el suport del Consell
Municipal.

Comercial PUJOL FOTOCÒPIES

*PRODUCTES de NETEJA

*PINTURES MARINES

i per a DECORACIÓ

*ESPECIALITAT en

PINTURES ANTIÒXID

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n 7

SARRIA DE TER

Panaderia
Pastisseria
Cebriá

*Pont Major, 35
Tel. 207235
GIRONA*

Editorial

“TRES ANYS FENT POBLE”

Silenciosament, quasi per la porta falsa, sense nom, amb premeditació i traïdoria d'uns quants, va aparèixer a les nostres bústies una publicació de Sarrià en mig de la riuada d'ofertes varies, cartes de banc i altres coses. Poc a poc, més a mes, va anar creixent l'interès de la gent en fullejar i llegir “Poble”, un nom comú elevat a la categoria de propi pel significat reivindicatiu que tenia i que està encara vigent.

Ara, amb aquest número encetem el tercer any de vida amb el desig de plasmar a les nostres planes el pols d'un poble on es viu amb intensitat i on tenim les nostres motivacions particulars. Es parla, a nivell d'Espanya i altres àmbits, del Mundial-82 de futbol, de la tornada a la guerra freda entre blocs, dels anys internacionals... Aquí estem pendents del Mes Cultural, de la Mostra de Teatre, de la recuperació de la nostra independència. Tot això tindrà el seu tractament adient a “Poble”, a més a més d'altres problemes que fan moure els veïns en primer lloc: urbanització de La Rasa i els Vinyers, vorera del carrer Sant Ferriol, accessos al Col·legi Mon:serrat, etc. No necessitem massa giragonses literàries per omplonar el contingut de les nostres planes, ja que les notícies flueixen, hi han actes de forma continuada, les Entitats tenen una nodrida programació i els problemes esperonen l'esdevenidor vitalista del poble.

Aquest tercer any no és només una data, sinó el punt de partida d'un canvi a la revista. Pretenem fer més compacte el seu contingut a fi i efecte que les nostres planes no siguin un compendi de butlletins de cada Entitat. Malgrat això, les Entitats gaudiran d'un lloc específic reservat per a temes crítics o d'opinió. I amb això no cerquem només una millora tècnica, sinó aprofundir en la idea que som un poble: UN PER A TOTS. Com a contrapartida hem de fer pinya en el moment present a favor de l'anelhada independència per a completar el vell aforisme de TOTS PER A UN.

AUTOSERVEI M A S S E G Ú

Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

A més d'Auto-Escola, els ofereix

TALLER DE REPARACIÓ

per a tota classe d'Automòbils

Major, 11 - Tel. 21 52 12
Ctra. Sarria de Dalt, s/n. - Tel. 20 56 97

SARRIA DE TER

OBRES DEL PLA DELS VINYERS: CONTRIBUCIONS ESPECIALS MOLT ELEVADES I CLAVAGUERA CONFLICTIVA

El Carrer Firal, el Pla de la Rasa i el Pla dels Vinyers són les mostres d'aquest Sarrià en obres que està canviant la seva cara. D'aquestes n'hi ha dues que eren poc menys que imprescindibles: Rasa i Vinyers. I ha estat precisament en aquest últim barri on ha esclatat un problema que té paralitzades unes obres que a hores d'ara ja haurien d'haver finit. L'objectiu de les obres era portar la xarxa d'aigües primària i secundària, així com l'asfaltat dels carrers i la instal·lació de la clavaguera.

La qüestió de la xarxa d'aigües no va oferir especials problemes tècnics, encara que el seu elevat pressupost i el repartiment de la financiació de la xarxa de distribució en funció dels metres linials de façana ha produït les primeres senyals de disconformitat. Malgrat tot, el problema greu s'ha presentat amb les clavagueres, que queden per sobre del nivell de mitja dotzena de cases del Carrer Montagut i exclou totalment del seu servei a tot el sector d'edificacions i solars més propers a la A-17. La preocupació no ha repercutit només entre els afectats sinó a tot el barri, ja que aquest imprevist atura la urbanització prevista: voreres, vorades, asfalt.

Repercuteix també al Pla de l'Horta i Sarrià de Dalt que no poden gaudir del pas de l'autobús pel recorregut interior amb parades properes a aquests nuclis.

A l'any 1977 va ésser projectat per l'anterior Ajuntament de Sarrià el col·lector que hauria de recollir en el seu dia el sector Vinyers. Aquest col·lector que aboca aigües amunt del Ter no va tenir present la mala estructuració urbanística que suposava una excessiva parcel·lació i uns permisos d'obres sense la fixació de les cotes de construcció o amb un nivell que ara ha resultat inadequat.

Precisament a una d'aquestes cases que se li va fixar la cota, queda sota el nivell de la clavaguera.

Quan va prendre possessió el Consell, a l'any 1979, va posar en marxa aquest projecte amb un "lapsus" important: no es tenia en compte la zona de solars i construccions més properes a l'Autopista, que està per sota del nivell de la resta del barri. El col·lector es va posar en marxa juntament amb un altre projecte de 1978: el de la xarxa d'aigües. La clavaguera, l'alfalt, voreres... completarien el pla. Ningú suposava que la clavaguera, malgrat ser projectada

A SARRIÀ NOMÉS SE LI HA CONCEDIT UN AJUT PER PART DEL PLA D'OBRES DE LA DIPUTACIÓ: CLAVAGUERA DE LA RASA.

EL NOU COL·LECTOR DEL QUAL ES PARLA ESTÀ PROJECTAT I PRESSUPOSTAT EN 30.000.000 DE PTES. PER PART DE L'AJUNTAMENT DE GIRONA: PERÒ NO TÉ ENCARA FINANÇACIÓ.

COST DE LES OBRES (AIGUA)

Xarxa primària	3.668.901.- ptes.
Contribució municipal	50%
Contribució veïns	8,5 ptes. m ³

Xarxa de distribució.....	13.197.941.- ptes.
Contribució municipal.....	29,9%
Contribució veïns	3.964 ptes.- m.l.

amb un desnivell mínim vers el col·lector, quedaria per sobre del nivell d'algunes cases; però així ha estat per vergonya dels tècnics i disgust dels afectats.

S'han celebrat dues reunions un pèl conflictives entre els veïns i el Consell. Però res s'ha resolt. Encara que s'ha posat de manifest la necessitat d'una agrupació dels afectats per afrontar el tema i plantejar a l'Ajuntament un front únic que reculli tots els problemes. D'altra banda, els veïns desitgen un plantejament de la qüestió a partir de l'existència de les cases, que estaran més o menys ben planificades, però que hi són. Culpables? Sí, reconeixen que l'anterior Ajuntament i els tècnics ho són; així com el Consell per l'acceptació de projectes que resolien parcialment el problema. Però ells volen vies de solució i no una anàlisi històrica de culpabilitats.

Aquesta visió pragmàtica dels veïns es lògica, però no deixa de ser interessant que coneguïn en profunditat com es va gestar el pla que ha desembocat en el problema actual. Aquest coneixement ajudarà a la seva resolució ja que es veurà al Consell no com al culpable únic i primer, sinó a un intermediari vàlid davant els poders públics municipals que són els que poden propiciar mesures tendents a la fi de les obres. El Consell ha d'elegir també el seu paper i decidir si es deu més als que teòricament representen o als que realment els nombraren.

ELS VEÏNS OPINEN

En primer lloc sorprèn al barri, segons ens varen manifestar, que aquestes obres han estat activades gairebé amb urgència. Per què ara? Per què sense tenir present als afectats? La clavaguera, l'aigua i l'asfalt s'havien demanat, però ha sorprès el moment. A qui interessa aquesta activació?

En segon lloc es qüestiona com s'han fet els comptes dels pressupostos de les obres quan hi ha casos recents a Sant Julià i Germans Sàbat on s'han pagat quantitats molt per sota del total assignat als Vinyers.

En tercer lloc plantegen una solució pel problema més greu, que és donar sortida als residus orgànics de

les cases per sota del nivell de la clavaguera. Com que s'ha de construir un nou i més ample col·lector, demanen una fossa sèptica des de la qual es podrien bombejar els residus al col·lector

En quart lloc indiquen que una solució alternativa a l'anterior seria iniciar negociacions amb autopistes per tractar de connectar al seu col·lector d'aigües de la pluja les cases afectades, al menys fins a la solució definitiva ja esmentada.

En cinquè lloc qüestionen què passarà amb els carrers que quan plou es converteixen en fang i són una trampa fàcil per qualsevol classe de vehicle. Expliquen com anècdota que una excavadora enviada per l'Ajuntament per retirar la capa més superficial de fang va haver d'ajornar la feina davant l'imminent perill de veure's-hi enfonsada. I és que el sòl dels carrers s'ha vist acreixentar per les successives capes de terra que com a solució provisional s'han anat escampant. Aquesta capa superficial efegida és la que produeix el fang. Se'ls hi ha ofert la possibilitat d'un

reg asfàltic, però aquesta solució només seria pràctica i s'instal·lar les voreres definitives que defensin les cases de l'aigua de la pluja.

En sisè lloc reclamen, de forma provisional, alguns punts de llum entre el barri i el Pla de l'Horta. Reconeixen que aquesta petició ha estat demanada recentment al Consell i no hi ha hagut temps de resposta.

Les contribucions especials en funció dels metres lineals de façana és tema de conversació. Malgrat tot algú diu que aquest assumpte està en vies de solució i que seran els metre quadrats la base de càlcul de la quantitat a pagar.

Els veïns han format una comissió permanent informal davant el problema comú. Fins ara no s'havia vis la necessitat, però ja són molts els qui creuen en una Associació, o cos semblant, que sigui interlocutor vàlid i eficaç de cara als problemes eventuais futurs com els que el afecten.

COST DE LES OBRES (CLAVAGUERA)

Quantitat total	5.213.367.- ptes.
Contribució municipal.....	33,5%
Contribució veïns	2.425.- ptes.

PREUS COMPARATIUS (aportació veïns)

	AIGUA	CLAVAGUERA
Carrer Firal (Sarrià)	3.241.- ptes. m.l.	2.870.- ptes. m.l.
Carrer S. Sobrequés (Girona)	1.656.- ptes. m.l.	1.889.- ptes. m.l.
PLA DELS VINYERS (Sarrià)	3.964.- ptes. m.l.	2.425.- ptes. m.l.

LA VEU DEL CONSELL

S'havia d'anar al Consell per a copsar l'opinió dels veïns i així ho vam fer. L'afirmació respecte als possibles interessos forasters que haguessin fet endegar les obres, quedà desmentida. El portaveu manifestà que a ells els ha guiat des de l'inici del seu mandat una idea bàsica: consolidar la infraestructura urbanística del poble. La iniciativa de fer les obres fou totalment del Consell, el qual volia potenciar tots els projectes que hi havia en aquest sentit. En el sector dels Vinyers hi havia una altra circumstància que anava a favor de la realització de les obres: els residus orgànics dels pous morts, focus eventuals de contaminació de les aigües subterrànies. I hem d'afegir també que es tracta d'una zona d'expansió on interessava portar-hi l'aigua i el clavaguera per a poder donar els permisos d'obres que s'aniran demanant.

El tema dels costos preocupa també al Consell que els veu superiors als d'altres obres. Es farà una revisió per a detectar possibles equivocacions en l'aplicació dels barems. Duen, no obstant, el següent: a germans Sàbat hi havia, a més a més de l'aportació municipal, un ajut molt important del Pla d'Obres de la Diputació, circumstància aquesta que no es dona als Vinyers. El cas de Sant Julià és ben diferent. En aquest municipi s'han de distingir dues classes de contribucions especials

aplicades. Només s'ha volgut comparar-la amb aquella en el fet de què l'aportació dels veïns és molt minsa, la qual cosa és deguda a una important ajuda de l'Ajuntament, donat que ha d'abastar menys serveis que el de Sarrià i els fons disponibles poden repercutir en aquestes contribucions d'obres.

En arribar al tema de les solucions a aplicar, el Consell diu que ja es va suggerir als tècnics la construcció d'una fosa sèptica des de la qual es bombarien els residus, quan es va comprovar que l'anterior Consistori no contemplava el sector de solars més a prop de l'Autopista. Llavors no es va acceptar i ara creiem que tampoc s'accepti per a resoldre el problema de mitja dotzena de cases que quedaran sense el servei del col·lector. Els tècnics municipals proposaren la construcció d'un nou col·lector de més fondària, més ample, i que abocaria aigües avall del Ter per a poder tenir un desnivell adient.

La connexió amb el col·lector de l'Autopista podria ésser una solució per a un cert temps, tenint en compte de no abocar-hi masses residus, donat que aquests conductes estan pensats només per a recollir les aigües de pluja i un ús excessiu podria provocar embossades.

El fang s'eliminarà, doncs aviat es farà la subhasta dels carrers. Més endavant es faria una reg asfàltic tot

esperant l'obra definitiva. En aquest punt el Consell coincideix amb tots els veïns en el fet de què les voredes seran imprescindibles per a defensar les cases de les aigües de la pluja. Els punts de llum estan ja encarregats a la Brigada Municipal de Serveis Públics.

Els veïns havien acusat al Consell d'una manca d'informació i control de les obres. Es va comentar que, per iniciativa de l'Associació de Veïns de Sarrià de Ter es va fer una Assemblea de propietaris en la qual el conseller d'urbanisme explicà tot el que s'havia projectat. Així mateix fou comentat que les obres han estat supervisades per l'enginyer i l'aparellador municipal.

Ens van confirmar, finalment, que seran els metres quadrats la base per a calcular la quantitat que hauran de pagar els veïns per la xarxa secundària d'aigües, tal com s'havia demanat.

CONCLUSIÓ

Hem volgut aclarir amb aquest informe els punts de vista dels veïns i del Consell en quant fa referència a un problema que té pendent a tot Sarrià i del qual en circulaven diverses versions. Totes elles conflueixen en una veritat inqüestionable, que és la que nosaltres subscribim: els veïns afectats s'han trobat amb un embolic del qual ells no en són culpables i que a més a més els costa diners. Urgeix trobar una solució que estigui controlada pel Consell a fi i efecte de què els tècnics no caiguin altra volta en un error de projecció que a hores d'ara costarà 30.000.000 de ptes., valor del col·lector que sembla ésser la solució més adient. I no valen ajornaments, donat que les raons de caràcter sanitari que s'han esmentat per a endegar les obres són encara vigents.

La posició dels veïns i Consell deu ésser convergent, i de fet ho és en la qüestió fonamental: exigir solució al assumpte clavaguera i revisió dels pressupostos. El que passa és que els poders del Consell a Girona són limitats, i en canvi han de defensar, davant els veïns, uns plans d'obres mal fets i ben pagats. Posició ben difícil que mereix un reconeixement i demana a crits l'independència anhelada, però que no ha de donar peu a rebaixar les exigències dels afectats en un contenciós en el que tenen la raó.

Entrevista

FRANCISCO CÓTANO, PRESIDENTE DEL CLUB DE FÚTBOL SARRIA:

"LA ÚNICA AYUDA QUE RECIBIMOS ES DE LA FEDERACIÓN: 16.000 PTAS."

"LOS SOCIOS PONEN SUS COCHES PARA LOS DESPLAZAMIENTOS DE LOS EQUIPOS"

...La gran implantación que tiene la I.J.E. Sarria en el pueblo oscurece la proyección de otro club deportivo: el C.F. Sarria. "Poble" quiere dedicar la entrevista de este mes al Presidente de esta entidad para que a través suyo conozcamos circunstancias del equipo que comanda desde principios de esta temporada. Se trata de Francisco Cótano, un hombre joven de 34 años, residente en el barrio de La Rasa, que es el centro de influencia del club.

— ¿Cuándo nació el C.F. Sarria?
— Esta es la quinta temporada.

— ¿Quiénes te han precedido en el cargo?
— Ha habido con anterioridad dos presidentes: Antonio Moratalla y Argimiro Sánchez.

— ¿Porqué un club de fútbol en un pueblo donde no existía tradición?
— Bueno, tradición no; pero sí mucha afición. Por otra parte ha significado una actividad con qué llenar el tiempo libre de unos chavales.

— ¿Cuántos chavales controláis?
— Unos cincuenta y cinco.

— ¿Todos son de La Rasa?

— La mayoría sí, pero los hay también del Pla de l'Horta, casco antiguo del pueblo, Puente Mayor i y Mediña.

— ¿Cuántos equipos tenéis?

— Tres: Benjamines, Alevines e Infantiles.

— Sin embargo, ha existido actividad en Juveniles otras temporadas....

— Sí, pero los gastos de arbitraje y desplazamientos lo hacen insostenible económicamente.

— ¿Y qué hacéis con los chavales que acaban en Infantiles?

— Les buscamos equipo de la categoría inmediata.

— Se viene hablando desde hace un tiempo de la fusión con el C.F. Pla de l'Horta, entidad también del ámbito de Sarria. ¿Esto posibilitaría ampliar las categorías?

— Efectivamente, pero aún está verde la cuestión. De hecho el C.F. Pla de l'Horta no tiene actividad este año y algunos de sus componentes juegan con nosotros. Faltaría fusionar de hecho el potencial económico que dan ambas masas sociales.

— ¿Con cuántos socios contáis?

— Hay unos cien socios que pagan 800 pesetas anuales.

— ¿De dónde son estos socios?

— Básicamente de La Rasa aunque tenemos gente afiliada de otros barrios del pueblo.

— ¿Y qué ayuda recibís?

— La Federación nos subvenciona con una cifra irrisoria: 16.000 ptas.

— ¿Qué apoyos tenéis?

— En su momento el Consejo Municipal nos cedió los materiales para construir los vestuarios que fueron hechos por los socios. Posteriormente nos puso el terreno, tenemos la promesa de instalación de alumbrado en el campo. La Asociación de Vecinos de Sarria de Tercer también nos ha ayudado en el asunto de las casetas.

— ¿De qué es el terreno de juego?

— Una parte pertenecía a la Guardia Civil, que nos lo cedió para uso deportivo; y otra, a un particular que también accedió a la petición que en su día se cursó. Hay que hacer constar que estos terrenos eran antes zona de altas hierbas donde se tiraba de todo, y los vecinos se adecentaron. El club tuteló la instalación y corre con todos los gastos.

— ¿Según el número de socios la ayuda de la Federación los ingresos ascienden a unas 96.000 ptas. ¿Cubren el presupuesto?

— Hay gastos amortizados por prestación personal de los socios que

JUNTA DIRECTIVA

Presidente.....	Francisco Cotano
Vicepresidente.....	Antonio Moratalla
Secretario.....	Nicolás Pichardo
Vocales	César Rodríguez
.....	Francisco Hoyo
.....	Francisco Urdiales
.....	Arribas
.....	José Pérez
.....	Julián Pérez
.....	Fernando Segura
.....	Ricardo Blázquez
.....	Torcuato Hernández

BENJAMINES

Responsables. . Enrique Laholla y Héctor-René Pacheco
14 goles a favor y 61 en contra.
Máximo goleador..... Martín Segura, con 8 goles

ALEVINES

Responsable

Responsable José A. Soler
43 goles a favor y 33 en contra.
Máximo goleador..... Miguel Hernández, con 19 goles

INFANTILES

Responsables..... Francisco Díaz y Angel Mesas
47 goles a favor y 40 en contra.
Máximo goleador Amador Aguado, con 12 goles

con sus coches evitan el alquiler de autobuses para determinados desplazamientos. Sólo así puede cubrirse el presupuesto.

— Con motivo de la Fiesta Mayor-81 de Sarriá de Ter tuvo lugar aquí en La Rasa un partido de fútbol femenino que enfrentó al equipo local y al F.C. Barcelona ¿Porqué no ha tenido continuidad?

— Fundamentalmente porque apenas hay rivales suficientes para montar una liga.

— También se había hablado de formar un equipo de "empresas" al objeto de que los adultos pudieran ir matando el gusanillo futbolístico.

— El problema de esta categoría es que tenemos muy cargado de partidos el campo y no había hueco en el horari.

— ¿Y porqué no utilizar el terreno del Pla de l'Horta para los adultos?

— En esa categoría hay árbitro federado, y éste exige caseta propia con ducha, circunstancias que no se da en el Horta.

— ¿Qué otras actividades desarrolla el club?

— Sólo fútbol, aunque organizamos la verbena de San Juan al objeto de recaudar fondos para el club.

La entrevista tiene lugar en un local, anexo al vestuario, que contiene mesas de clases de adultos y catalán, un altar y otras secuelas de actividades varias. Estos elementos sugieren la siguiente pregunta:

— ¿Qué otras actividades albergan las casetas?

— En esta hilera hay cuatro locales. Tres se construyeron como vestuarios respectivos de ambos equipos y árbitro. Una tercera sala, ésta, se dedica a centro de reuniones, clases, servicio religioso, asambleas, conferencias, etc. Actualmente uno de los vestuarios también se dedica ocasionalmente a aula de adultos.

— ¿Qué tipo de control sanitario se lleva de los chavales?

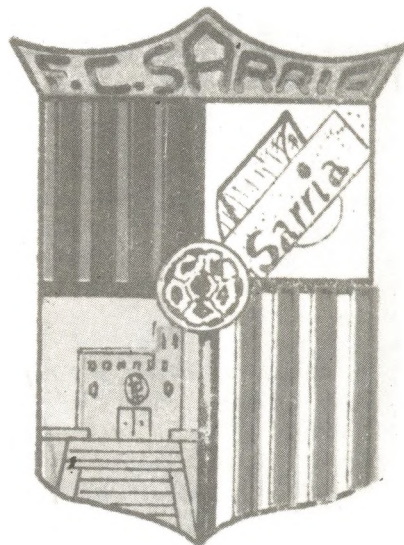
— El normal en estos casos. Cada año, cuando se diligencia la ficha, los chicos acuden a su médico para que

les revise y cumplimente ese apartado del impreso.

Este es el perfil de un club visto por su Presidente. Un club tras el que está todo un barrio. La Rasa. Un club que ostenta el nombre de todo el pueblo con la pretensión de que algún día todos puedan desarrollar en él sus aficiones y habilidades futbolísticas. Un club que pudo ser sección de la Unió Esportiva Sarriá, pues sí se intentó por parte de los promotores. Pero la Junta de la U.E.S. dió una respuesta negativa al intento, según nos cuenta finalmente Francisco Cotano.

... Y con una visita a las instalaciones acabamos la entrevista hablando de proyectos que las mejorarán y harán posible una ampliación de los equipos.

FIDEL RINCON

COLORES

Camiseta.....	verde y blanca
Pantalón.....	blanco
Medias	blancos con vueltas verdes

3 equipos
55 jugadores
100 socios que pagan 800 ptas. anuales.

LA "RECUPERACIÓ" DEL "CORO": SANTA PARAULA

"LA FIESTA MAYOR DE SARRIÀ. El programa de los festejos que celebrará el vecino pueblo de Sarrià es sumamente atractivo.

Las sociedades "Nueva Unión" y "Juventud" han contratado las orquestas "La Principal de la Bisbal" y la "Moderna Escalas" de Barcelona. En los locales de dichas Sociedades y en la plaza pública se celebrarán grandes conciertos y bailes de sociedad.

El coro "Juventud" cantará lo más notable de su repertorio.

Es de esperar que el vecino pueblo de Sarrià se vea en extremo concurrido."

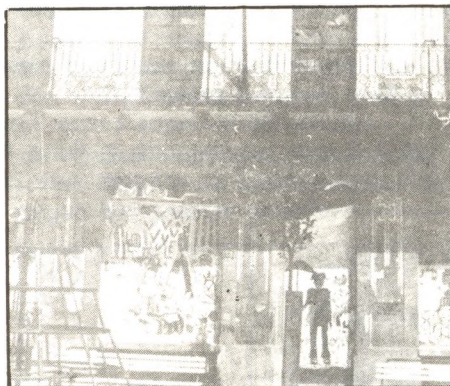
("El autonomista" setembre 1911).

El periòdic gironí "El autonomista" assenyalava amb aquesta referència de l'any 1911 una de les moltes activitats que es dugueren a terme en el local popular del "Coro". El "Coro" fou el més important centre de cultura i esbarjo que tingué el poble de Sarrià en la primera meitat del segle. L'activitat social, cultural i recreativa que l'entitat del "Coro" va dur a terme fou fabulosa, extraordinària. No cal que hi posem més émfasi. Són molts els veïns sarrianencs que encara recorden les èpoques de màxim esplendor i brillantor de l'entitat.

Bells temps i belles imatges! Ben segur són molts els veïns que encara nostàlgicament ho recorden. Ara i ací jo proposaria endegar el crit de reclam per tal de reivindicar un edifici que roman en un estat d'anquilosament considerable, per bé que tingui una funció hores d'ara impròpia. El "Coro" crec que és un edifici que pot tenir unes possibilitats socials plausibles, pot tenir-les i a més a més crec que per a Sarrià són ara com ara molt i molt necessàries.

Sarrià és un poble mancat d'edificis públics i un poble mancat d'equipaments socials i àdhuc culturals. Penso que un edifici de les caracte-

rístiques com les del "Coro" no pot romandre per més temps en l'estat d'abandonament en el que es troba. L'edifici del "Coro" és un edifici impropï per ésser destinat a panificadora. Si l'edifici es troba en les situacions en les quals es troba és a causa d'uns fets que no destacaré i que són prou coneguts pels veïns. No vull en aquest espai pecar d'il·lús ni de somia truites. Sé que l'afer de recuperació del "Coro" no és una tasca fàcil ni planera, sé també que hom preveu que és un assumpte "molt a llarg termini" i a més és un afer de "milions". Crec per això que comença a ésser hora de posar fil a l'agulla i començar a debatre i fer

pública la qüestió. El "Coro" és un edifici arrabassat al poble i cal tornal-lo al poble, cercant-li una utilitat pública i general. Un Ateneu popular crec que seria una de les utilitats públiques més escaients pel malaguanyat edifici de Rafael Masó.

És llastimós contemplar la carcassa de l'edifici en l'estat lamentable en el qual es troba. El "Coro", malgrat llur passat esplendoros, es sosté encara dempeus, amb llur façana emmascarada, empotinada, rovellada i feixuga.

El "Coro" ha de tornar al poble, ha de tornar a ésser el marc on s'evoqui novament aquell passat lluit, dels balls de ram, dels magnets concerts, dels cafès quotidians, dels

"vermuts" dominicals. A Sarrià, amics meus, i permeteu-me que utilitzi novament el tòpic, no podem perdre històricament res més. El "Coro", a la llarga o a la curta, s'ha de recuperar. Cal que hom comenci a barrinar i cercar iniciatives. Sé també positivament que la qüestió per via municipal és difícil, puix a nivell municipal hi ha necessitats molt més peremptòries i més urgents a solucionar. Penso que seria convenient trucar a les portes de la Diputació o àdhuc a la Generalitat per tal que comencessin a tenir present la recuperació del nostre "Coro" tan sarrianíssim.

Amb Sarrià s'ha jugat històricament molt dur. Ens han encolomat sempre el que els ha donat la gana sense demanar-nos parer. Han calgut autovies... s'ha hagut d'esquarterar Sarrià. Han calgut autopistes... igualment. S'ha volgut augmentar el nombre d'habitants de la ciutat: Sarrià ha pagat amb el preu de desaparèixer com a poble. S'han emportat la mateixa essència del poble amb tot això. Seria potser hora que a nivell superestructural ens retornessin quelcom. El "Coro" seria una aportació positiva per a Sarrià.

Ja sé, i torno a repetir-ho, que calen més coses i potser més importants, però el "Coro" s'ha de recuperar. Penso que si el reivindicéssim per a la plataforma cultural ens en podríem sortir. Ah! sí, amics! Cultura! Santa paraula per Sarrià. Però pensem en els nostres fills. No fora bo que els sarrianencs del futur més immediat poguéssin gaudir àdhuc d'uns equipaments culturals autòctons de qualitat? Un Ateneu de Cultura seria una de les fites que podria assolir la recuperació del "Coro". Però, amics, torno a repetir-vos que Cultura i projecció cultural a Sarrià és Santa Paraula, paraula màgica.

JOSEP BRUGADA

Des de la plaça de l'Om

EM SAP GREU QUE JUGUIN AMB LA DIGNITAT D'UN POBLE

Avui, dia 31 de Gener de l'any 1982, fa un vespre agradable. Fresc, però agradable. M'estic mirant la comèdia macabra que el món occidental dedica al cas de Polònia. A mesura que van passant els minuts d'aquest sainet —abans he dit comèdia— em vaig emmurriant. I, quan surt el governant turc, ja ha quedat ple fins a vessar el meu índex de tolerància. M'indigna profundament que aquell pallasso parli de llibertat, quan ell té les presons plenes de gom a gom, i jutja i condemna a mort els ciutadans de cinquanta en cinquanta. Ja no es pot demanar més cinisme.

Llegeixo un informe fidedigne d'El Salvador. L'exèrcit ha massacrat uns quants centenars de camperols indefensos. El Sr. Thomas Enders, Sotssecretari d'Afers Interamericans del Departament d'Estat dels USA, ho va haver de reconèixer davant del Congrés dels Estats Units.

Encara em sembla sentir l'eco tràgic de les paraules d'una alta personalitat nord-americana: "Sí, mor molta gent a El Salvador. Però... és que són comunistes!". Oh l'horrible càlcul del Pentàgon: Si s'eliminessin 200.000 habitants d'El Salvador s'hauria acabat automàticament la guerrilla.

I Guatemala... Quant de temps li queda per sofrir a l'heroic poble de Guatemala?

Hamlet, el vell Hamlet, culte i clarivident, ja ho va dir ara fa uns centenars d'anys: "Hi ha alguna cosa que fa olor de podrit a Dinamarca".

El món fa olor de podrit.

Un poble sofreix, un poble veu trepitjada la seva dignitat. I els grans d'aquest món instrumentalitzen el sofriment d'un poble per als seus interessos bruts i inconfessables. Polònia sofreix un martiri absurd i inútil, atiat per potències que tenen les espatlles guardades, moguts per interessos que no es poden manifestar obertament.

Em fa vergonya, em sap greu constatar com el capitalisme d'occident, el socialisme de l'est i, fins i tot, el mateix catolicisme de Roma s'han aliat tàcitament per jugar amb la dignitat d'un poble. Tan cíncics són els uns com els altres.

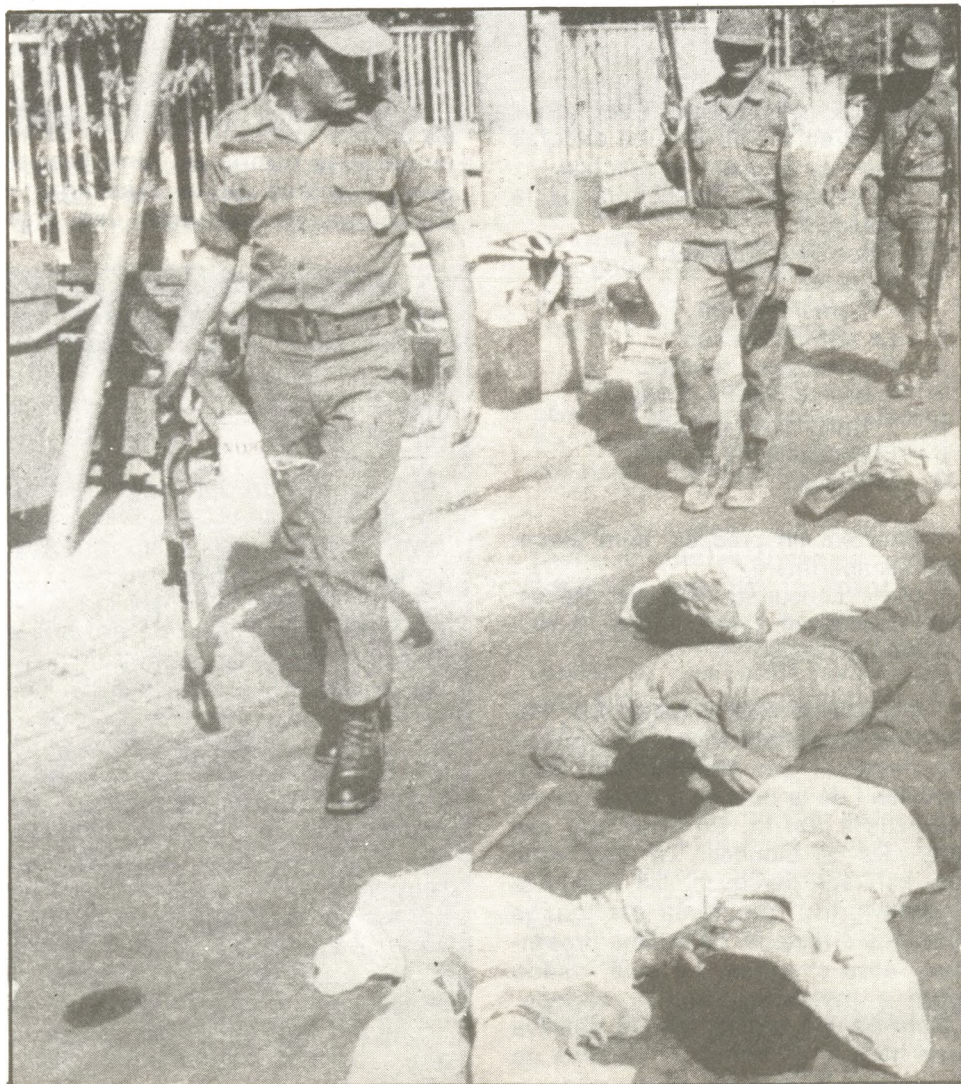
Deixeu que Polònia sigui Polònia! Si! Capitalistes d'occident, socialistes de l'est, catòlics de Roma... deixeu que Polònia sigui Polònia!

Treieu el vostre nas i els vostres interessos inconfessables d'El Salva-

dor, de Guatemala, d'Afganistan, de l'Iran, i de tants altres països laboratoris dels vostres experiments bèl·lics, disfressats de pacifisme i amor a la llibertat. No prostituïu noms tan sagrats com: la pau, la llibertat, el cristianisme, Déu...

Fa un vespre fresc; fresc, però agradable. Si no fos per l'aire viciat, verinós, que ve del televisor, fins i tot diria que s'està bé.

QUIM PLA

COL·LEGI "MONTSERRAT"

Certament, si la Pedagogia aconsella actuar del més proper al més allunyat i del particular al més general, el coneixement del poble ha de constituir, òbviament, l'inici d'aquests estudis per tal d'ampliar-los successivament vers la comarca, la regió, l'Estat i la resta del món. Els alumnes poden indagar amb l'ajut del professorat, visitant centres públics i privats, consultant arxius i biblioteques, qüestionant als regidors i acudint a les persones de més edat de la localitat, doncs la Història, quan no disposa de documents adients, es pot conèixer per transmissió oral i la tradició.

Aquest estudi es pot dividir en diversos apartats, seguint el model que, anys enrera —quan solament funcionaven a Sarrià dues escoles unitàries— es va posar en pràctica.

- 1.— Quantitat i tendència de la població.
- 2.— Tipus de la localitat.
- 3.— Situació.
- 4.— Comunicacions.
- 5.— La història del lloc.
- 6.— Personatges i famílies.
- 7.— Costums velles i noves.
- 8.— Treball i tipus de vida.
- 9.— Organitzacions socials.
- 10.— Vivenda.

Posarem en pràctica, com exemple, els apartats 6 i 7.

(Avis consultats: Mitjans, Rabés, Mir, Casadevall, Carré, Frigolé, Rosari Aymerich Viñals).

PERSONATGES I FAMÍLIES: Per un dels consultats sabem que potser va haver-hi una família amb títol nobiliari i de la qual se'n conservaven records a Sarrià. Es creu que era Marquès de Blondell? La seva casa era habitada per la família Busquets (Can Mundi) que tenia els baixos dedicats a fusteria. La façana presentava arcs o voltes. La sala, usada com a menjador, era la capella, veient-se una argolla que hi penjava una llàntia. Al construir l'accés de l'autopista la casa fou enderrocada.

Fa uns 40 anys va venir un descendent que residia a París, cercant l'escut de la casa que alguns veïns varen veure. El senyor va haver de marxar sense poder emportar-se'n cap record de la seva família. Malgrat tot va demostrar gran interès pels seus possibles avantpassats.

Ningú va sobresortir en "lletres". En tot cas podríem esmentar a Agustí Riera i Pau que fou president de la Diputació Provincial de Girona, mort tràgicament al inici de la Guerra Civil.

En el ram de la indústria hi ha tres noms destacats: Les famílies Ensesa, Teixidor i Vilaplana. Es varen unir per a explotar una farinera a Campdorà. El negoci va anar bé i es separaren. Avui, els seus descendents són els primers fabricants de farina de les comarques gironines. Una branca dels Vilaplana es va traslladar a Barcelona on muntaren unà gran fàbrica.

La família Duch es va dedicar, fa més de cent anys a l'explotació de boscos del Pirineu amb màquines i calderes de vapor, Anna Duch i Murlà era la jove de Can Tomàs (Sarrià de Dalt).

Serrat és un dels cognoms més antics en el camp del treball. Disposava de diligències i grans carros de transport. Portava el correu de Girona a Olot. Era dinàmic i treballador i va construir el primer cafè del poble. Fins fa quatre dies, com aquell que diu, encara era conegut amb el nom de "Cafè Xargai"

Hem de destacar especialment, a Felip Flores perquè fou un dels primers que va instal·lar a Espanya una fàbrica de pasta de fusta cap a l'any 1870. Aquest nom i el del seu germà Josep Flores té una gran importància pel poble, doncs la indústria de la fabricació del paper va portar, més endavant, treball i ocupació a nombroses famílies sarrianenques. Heretà la fàbrica la família Mitjans que més tard fou venuda a la

família Torras. Avui és una de les papereres més importants de l'Estat espanyol.

L'any 1895 va instal·lar en Francesc Mitjans una de les primeres centrals elèctriques de Girona per a llums d'incandescència. (Les anteriors eren d'arc voltaic). La central, que prenia l'aigua del Ter, va donar llum a Sarrià per molt de temps.

COSTUMS VELLES I NOVES:

— Quan existia el pont vell, la gent que volia passar pagava un impost, temps després va desaparèixer aquest costum.

— Les feines de les batudes, quan no existien les màquines de batre, eren fetes pels veïns que s'ajudaven mútuament. Al final s'aplegaven tots en un dinar.

— Si en una casa hi havia un malalt greu, eren els veïns qui el cuidaven com si fos un membre de la família.

— En cas d'incendi, acudia tot el poble amb galledes per tal d'apagar el foc.

I com que els esdeveniments de la vida estaven profundament arrelats en la religió, no podem separar el caire cristià de moltes d'aquestes pràctiques:

— En els enterraments es donava pa als familiars i cèntims als pobres. Les dones assistien —igual que per anar a missa— amb caputxes negres si portaven dol, i blanques les demés.

— Abans s'entregava a l'Església una part de les collites. Eren els delmes.

— Els pabordes i pabordesses eren els encarregats de captar per organitzar les festes dels seus sants o de les seves confraries. En les festes majors passaven una safata amb herbes oloroses que repartien als fidels a l'Ofertori.

— Per Sant Antoni de Pàdua es repartien panets als pobres.

— Per Sant Antoni Abat (del

porquet) es féia donació de peus de porc que eren subhastats a la plaça.

— Un altre costum era el salpàs que es feia els primers dies de la Setmana Santa. El mossèn passava per les cases i col·locava una mica de sal mullada i beneïda a la llinda de les portes.

— Per la festa de Pasqua, a Sarrià de Dalt es jugaven ous en lloc de diners. Una part de les ganàncies es destinava a l'església....

Així és com els estudiants, investigant pel seu compte arreu del poble poden atènyer una efectiva integració i arribar a estimar, cada vegada més, el medi natural on viuen.

ANDRÉS RODRÍGUEZ.

DES DE L'ESCOLA D'ADULTS DE LA RASA-SARRIÀ

Ja estem en el segon trimestre!!!

Si, ja hem acabat el primer trimestre del curs 81-82 i amb ell també hem acabat l'any.

Aquest primer trimestre ens ha passat volant; hem fet un repàs de les matèries estudiades el curs abans, han passat Fires, ens hem organitzat i hem començat a estudiar de valent les "X"... aquesta àlgebra sí que ens porta de cap!!! i de les anàlisi: no en parlem!!!; ja hem arribat a Nadal.

De totes maneres encara que el temps voli, tenim temps per a tot, com fer excursions. La primera excursió que vàrem fer va ésser a Barcelona. El matí visitàrem el Barri antic; dintre el més destacable, la Catedral i Santa Maria del Mar, que en general aquesta última va agradar més que la Catedral, i també la muralla romana. A la tarda anàrem a

visitar el Museu de la Ciència de "La Caixa"; vàrem estar-hi 3 hores i ens adonàrem que feia falta dedicar-hi

moltes mes, ja que és un museu fabulós, autodidacta. Allà la gent no es limita a observar, sinó que es pot manipular tot. Visitàrem 3 sales: la d'òptica, la de percepció i la de l'espai, a més del planetari.

Una altra excursió més senzilla, però no menys interessant, va ésser a Banyoles. Visitàrem el Museu Arqueològic i el Museu Darder.

Les excursions són molt interessants, ja que les coses es retenen, s'aprenen molt més fàcilment veient-les directament que no imaginant-les.

Aquest dos propers trimestres que queden de curs també pensem continuar fent-ne, a més de projeccions de pel·lícules, xerrades i sessions de treballs manuals.

Ja sé que són moltes coses, però és millor anar atabalat però enriquir-se culturalment, que quedar-se a casa tancats, a vegetar, això de vegetar ja ho fan els arbres, nosaltres som persones.

ROSA M.ª FALGÀS i CASANOVAS
Professora de l'Escola d'Adults
La Rasa-Sarrià.

Consell Municipal

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA

Sarrià de Ter, a quinze de gener de mil nou-cents vuitanta-dos, reunit el Consell Municipal de Sarrià de Ter en sessió plenària extraordinària, a la Sala de Juntes de l'Ajuntament de Sarrià, s'inicià la sessió a les vint-i-una hores, amb el següent ordre del dia:

Primer.— Prèvia lectura, fou aprovada per unanimitat l'acta de la sessió anterior, de data 18 de desembre de 1981.

Segon.— S'apravà l'informe que emet el Consell Municipal referent a l'expedient que instrueix l'Ajuntament de Girona per la segregació de l'antic municipi de Sarrià de Ter, en el sentit d'estimar conformitat les actuacions i demanar a l'Ajuntament de Girona que prossegueixi la seva tramitació.

Es demana trametre a l'Ajuntament de Girona, per a incorporar-los a l'expedient, els següents docu-

ments: a) "Elements per a una història de Sarrià", efectuat per en Josep Brugada i Gutiérrez-Ravé; b) "Sarrià, Treball, Poble. Apunts Estadístics", efectuat per la M.ª Assumpció Vila i Simon.

I al no haver-hi més assumptes a tractar s'aixecà la sessió a les vint-i-tres hores de la data d'encapçalament de la present acta.

MERCAT SETMANAL A SARRIÀ DE TER

Després de l'arranjament del Carrer Cambó aquest proper mes d'abril, es procedirà a l'obertura del mercat setmanal a Sarrià de Ter, els dimecres el matí, atenent a les següents qüestions:

- 1.— Les sol·licituds no es presentaran fins que hi hagi l'acord de la Comissió Municipal Permanent, i surti publicat al Butlletí Oficial de la Província.
- 2.— Els criteris d'admissió seran:

- 2.1.— Territorialitat. (Prioritat als de Sarrià de Ter, Girona ciutat i resta de les comarques).
- 2.2.— Termini de presentació.
- 2.3.— Les sol·licituds aniran condicionades al perímetre lineal establert.
- 2.4.— Les mides de cada parada són com a màxim de 6 mts.
- 2.5.— El sol·licitant haurà de presentar tots els requisits legals:

- * Llicència Fiscal amb Base població 2.
- * Assegurança d'autònoms.
- * Permis de transport (si utilitza cotxe).

- 2.6.— La presentació de les sol·licituds seran a l'oficina municipal de Sarrià de Ter.
- 2.7.— A tots els adjudicats se'ls comunicarà per escrit.

III CONCURS DE PESSEBRES

El dia de Reis, a les dotze del matí, es varen entregar els premis del Concurs de Pessebres. Els millors qualificats foren:

- Per un col·lectiu: Escola Montserrat.
- Individual:
 - 1.— Joan Martí i Dalmau.
 - 2.— Josep Pérez Brugués.
 - 3.— Carles Vicents.

Dins la 1.ª Exposició de "Christmes" i Figures de Pessebre, destaquem els treballs realitzats pels alumnes de 1.ª Etapa de l'Escola Montserrat, animats per la professora de plàstica, Montse Costa.

A l'exposició de "Christmes" cal destacar també el presentat per en Jordi Ruff Grosas.

EXTRACTE DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER EN SESSIÓ PLENÀRIA CELEBRADA EL DIA 18 DE DESEMBRE DE 1981, AL LOCAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SARRIÀ DE DALT.

President

Sr. Joaquim Rodríguez.

Consellers

Sr. Joan Vila
Sr. Matias Martí
Sr. Lluís Palahí
Sr. Lluís Vendrell
Sr. Joan Casassa

Secretari pd.

Sra. Raimunda Coll.

— S'aprovà l'acta de la sessió anterior de data 27-XI-1981.

— Es dóna informació de l'acord adoptat per l'Ajuntament de Girona referent a l'exposició al públic durant 60 dies de l'expedient de segregació de Sarrià de Ter del terme de Girona.

— Es dóna informació del permís tramès a l'Associació de Veïns de Sarrià per celebrar la festa de l'aniversari de l'Associació de Veïns el dia 26 de desembre.

— Es dóna informació referent a l'instal·lació del mercat setmanal a Sarrià de Ter.

S'acordà demanar a l'Ajuntament de Girona efectuar un reg asfàltic al Carrer Francesc Cambó i ubicar el mercat en aquest indret.

S'apuntà la possibilitat de crear un servei de recollida especial de deixalles.

— S'acordà demanar a la C.M.P. de Girona l'aprovació dels pressupostos addicionals i complementaris de l'urbanització de La Rasa.

— Referent a l'expedient de declaració d'estat ruïnós de la casa núm. 24, del Carrer Major de Sarrià.

— Es dóna informació de l'encàrrec d'actualització del projecte d'urbanització del Carrer Petit. De les clavagueres secundàries i tram general i secundari d'aigües al Pla dels Vinyers i Horta. També es fa referència a l'instal·lació d'enllumenat a la carretera de Sarrià de Dalt.

— Es dóna informació de la campanya de donació de sang efectuada a Sarrià el passat dia 17 per la Creu Roja.

— S'acordà concedir al Centre Parroquial de Sarrià de Dalt i al P.P.F. de Sarrià, la quantitat de 25.000 ptes. a cada Entitat per sufragar les despeses de la Cavalcada de Reis.

— La Comissió de Cultura i Ensenyament del Consell Municipal exposa els criteris a considerar pel proper Mes Cultural i el Pla de Dinamització pel proper any 1982.

— S'acordà demanar als serveis tècnics municipals un estudi-projecte per l'arranjament de la Biblioteca Municipal i la planta segona de l'edifici municipal.

— S'acordà demanar ajudes a entitats i organismes estatals per dotar de mobiliari i altres efectes la Sala d'Exposicions Permanent de Sarrià.

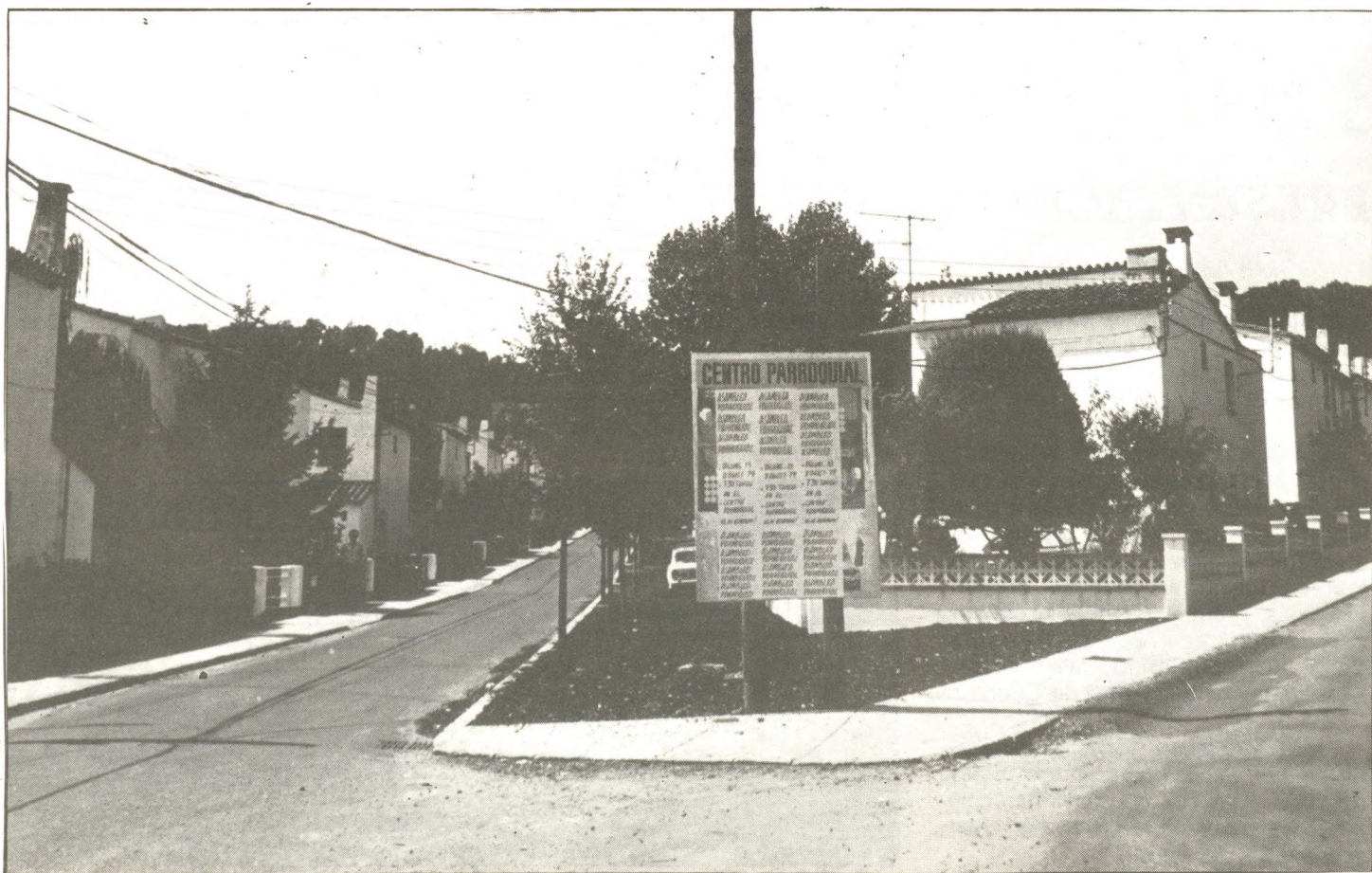
— Es dóna informació de les zones d'esplai a Sarrià a acondicionar per l'equip de jardineria.

— S'acordà instal·lar propietaris de solars sense tancar al Pla dels Vinyers de netejar els solars en mal estat.

— Es dóna informació del material municipal deixat a l'Associació de Veïns de Sarrià per celebrar la Festa de l'aniversari, el 26 de desembre i el tractament i vigilància del Carrer Major.

NOTA:

El text complet de l'acta pot ésser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià de Ter.

COMISSIÓ MUNICIPAL PER LA NORMALITZACIÓ DE LA LLENGUA

Està ja constituïda des de finals de l'any passat. A les reunions de l'Ajuntament de Girona hi assisteix el Conseller de Cultura del Consell Municipal de Sarrià de Ter, i a nivell de Comissió d'Ensenyament estem

treballant per adequar-la al nostre Poble. Pels propers mesos de març i abril endegarem els Cicles de Divulgació Cultural, sobre la Llengua i Cultura Catalana. Aviat apareixerà la programació específica. Totes les

entitats disposen ja, a hores d'ara, del material adient per començar a preocupar-se per la normalització del català.

PER LA SEGREGACIÓ

En moltes ocasions aquest Consell Municipal ha manifestat la seva voluntat política referent a la segregació. És un tema complex, malgrat tot, com adjuntem en aquesta revista i que podreu trobar en un llibret

editat per aquest Consell Municipal, fem una proposta a la Generalitat.

També cal estudiar totes les possibilitats depenents de la Generalitat, i les solucions cal treballar-les.

En aquest sentit hi ajuda un equip que ha elaborat una enquesta i ja se'n desprèn algunes dades que us adjuntarem puntualment.

JOAQUIM RODRÍGUEZ i VIDAL

QUÈ FA L'AJUNTAMENT DE GIRONA I EL CONSELL DE SARRIÀ PER LA SEGREGACIÓ?

La segregació de Girona, de Salt i Sarrià de Ter, ja està en marxa. Aquest era un dels punts bàsics del programa municipal, d'acord amb la majoria de ciutadans.

L'expedient està ara en la fase d'informació pública. En aquesta fase s'aporten les dades necessàries a fi que la Generalitat, que té la responsabilitat d'acord amb la llei, decideixi.

Què pot fer l'Ajuntament de Girona en aquests moments? Primer de tot, que la segregació es dugui a terme i de la forma més convenient per a tots els ciutadans de Girona, Salt i Sarrià de Ter, per tal que millori

llur qualitat de vida i llur participació en el govern municipal. I no pas el contrari.

Perquè tirar endavant la segregació suposa molts problemes tècnics: aigua, escombraries, plans urbanístics, etc. I l'Ajuntament vol que tot això es faci de la millor manera possible. Per això ha encarregat a un equip professional un estudi tècnic que analitzi a fons la nova situació.

A més, l'Ajuntament vol col·laborar també amb els ciutadans, i mitjançant una enquesta, ha pogut obtenir la seva resposta, que ha estat molt clara: el ciutadà vol la segrega-

ció, però exigeix una solució en la qual tothom estigui d'acord, i també demana informació.

L'Ajuntament de Girona complirà aquest desig. Trametrà a totes les llars el resultat de l'informe tècnic i organitzarà sessions d'informació a cada barri, a cada oficina municipal i onsevolga que faci falta.

La segregació ja està en marxa. Mirem d'aconseguir entre tots que s'acompleixi de la millor manera.

Pel bé de tothom.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE SARRIÀ, UN FET SINGULAR

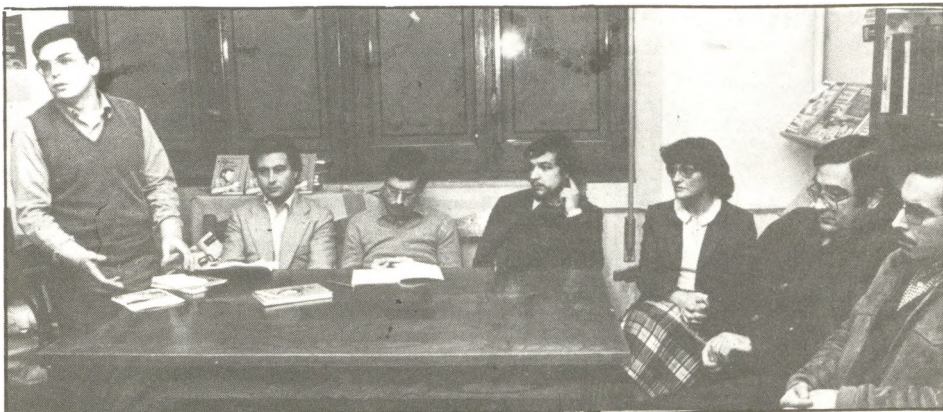
El dissabte, dia 30 de gener, va tenir lloc a la Biblioteca Municipal de Sarrià de Ter, la presentació de la proposta d'aquest Consell Municipal pel futur del Poble.

Prèvia a la presentació es celebrà el 1.er aniversari de la mort del que fou 1.er President del Consell, Just Manuel Casero, amb la lectura de diversos escrits no publicats del mateix Just, per part de Miquel Fanyanàs, Premi accèssit a la convocatòria del 1.er Premi de Narració Curta Just M. Casero, fallat durant les Fires del 81 a la ciutat de Girona.

Jordi Mercader, Conseller de Sarrià de Ter, explicà alguns dels temes del llibre "Quiosc" que fan referència a Sarrià, i remarcà la tasca d'en Just en els inicis del Punt Diari.

En quant a la proposta municipal, Joan Vila, Conseller de Sarrià, feu un llistat de les bases de la proposta i argumentà la necessitat política d'establir un nou marc jurídic territorial i de règim local, fent el que es basa en la proposta esmentada.

Cloqué l'acte el President del Consell Municipal, Joaquim Rodríguez, fent una síntesi de les aportacions de Just M. Casero, i del caire progressista de la proposta municipal de Sarrià de Ter.

Sarrià de Dalt

PROJECTES DE LA JUNTA DIRECTIVA DE L'ASSOCIACIÓ

Creiem que com a pòrtic en el primer número de la revista "Poble" d'aquest any i després de la nostra presentació, cal enumerar els projectes que des d'ara ens hem proposat complir i que d'alguns ja n'hem iniciat les primeres gestions.

Com hom haurà pogut observar, dins la llista de components de la Junta hi figuren dues persones, en Joan Aymerich i en Jaume Ramió, que no resideixen al Grup Torras, i això és del tot positiu poder comptar amb ells, perquè, si ho recordeu, als Estatuts que des de l'any vuitanta regeixen l'Associació, es diu que l'àmbit territorial de la mateixa estava comprès dins el terme de Sarrià de Dalt, excluint l'àmbit de l'Associació de Veïns del Pla de l'Horta, i amb això tots els veïns de Sarrià de Dalt tindran una representació més directa dins l'Associació, i a les tasques projectades i a les que sorgiran més endavant.

El que l'any passat fou un verdader malentès i obrí una tivantor entre l'Associació de Veïns i el Centre Parroquial va ésser la Festa del Roser, i per no tornar a caure altra vegada en el mateix, aquest any l'Associació ha establert els primers contactes amb la Junta Rectora del Centre Parroquial amb l'ànim de

planificar i fer possible conjuntament la Festa del Roser d'enguany i que sigui una Festa per a tots i a la que tot el poble s'hi senti protagonista de primera fila.

Considerem que aquest pas és prou important a l'hora de refermar més la convivència entre els veïns, i encara que només haguem mantingut el primer contacte esperem portar-la a bon fi conjuntament.

I com que la cosa va de Festes, s'ha de dir que la Festa Major d'aquest any pensem fer-la més popular encara que en anys anteriors i per això els companys del Pla de l'Horta i nosaltres ja hem mantingut els primers contactes, i és el nostre desig millorar cada any més la Festa, fent que el primer protagonista sigui el poble amb l'alegria i l'espontaneïtat que caracteritza aquestes diades.

Per dur a terme les tasques pròpies de l'Associació, cal dir que estem mancats de locals. Tots sabeu que a l'empresa Torras els hi han estat sol·licitats per les Juntes anteriors els baixos de les "Escoles Paulí Torras" i hi ha pendent de signar un document que per diversos motius les Juntes anteriors no l'hi varen donar el seu vist i plau. Per la nostra part creiem del tot convenient obrir

un diàleg amb l'empresa a fi de fer del tot viable aquesta cessió i poder disposar dels locals el més haviat possible.

Un punt que volem matitzar i que es refereix als veïns del Grup Torras sobre la compra de les vivendes. L'Associació us demana que per qualsevol dubte a resoldre que tingueu o necessiteu un assessorament, us poseu en contacte amb nosaltres, doncs hem mantingut una reunió amb la persona que ens tramita aquests expedients i ens ha informat sobre la marxa dels mateixos. Amb tot i això val a dir que la nostra intenció és alleugerir tot el possible aquestes gestions.

I ja per acabar volem expressar que el nostre propòsit és el de consolidar l'Associació de Veïns; que no sigui una entitat que només tingui cura del subministrament de l'aigua. Recordeu que en el nostre poble hi han moltes coses a fer, ja sigui a nivell d'urbanisme o cultural o d'altres, i per això és necessària l'aportació d'idees i la col·laboració de tots. Les propostes o les peticions que creieu convenient que heu de fer, ja ho sabeu, adreçeu-vos a nosaltres.

**ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
SARRIÀ DE DALT**

COMPOSICIÓ DE LA NOVA JUNTA DIRECTIVA

Després de les votacions del passat mes de desembre, la Junta Directiva de l'Associació de Veïns quedà integrada pels següents components:

President: Jaume Xifra
Vice-President: Josep Palomeras
Secretari: Josep Cros
Tresorer: Joan Roura
Vocals: Joan Aymerich
Joana Rosdevall

Jaume Calonge
Vicens Massó
Jaume Ramió
Jordi Torrent
Pere Calonge.

En quant a les Comissions Municipals, la Junta Directiva queda estructurada de la següent forma:

Govern local i urbanisme: Jaume Xifra, Josep Palomeras i Josep Cros; Cultura: Joan Aymerich, Joana Rosdevall, Josep Palomeras i Josep Cros; Serveis Públics: Jaume Calonge. Vicens Massó, Jaume Ramió i Joan Roura; Sanitat: Jordi Torrent i Pere Calonge.

Sarria de Ter

LAS CALLES ADELANTE

Parece ser que el mito que eran las calles de La Rasa, pronto va a dejar de serlo, para convertirse en una patente realidad; y muchas de las realizaciones a efectuar en este sector, y que encontraban un freno o una excusa en el mismo, podrán llevarse a cabo con la ayuda y participación de todos. Pero vamos a hacer unas cuantas puntualizaciones y aclaraciones importantes con respecto al proyecto de las calles, a la vez que haremos un pequeño repaso a la marcha de las obras.

Como ya hemos ido informando en reuniones anteriores, el proyecto en sí contempla algunas lagunas en cuanto a sus realizaciones, y no está todo lo bien acabado que debiera, todo ello ha motivado y una vez ya comenzados los trabajos, a su revisión y adaptación a la realidad existente, mediante dos proyectos complementarios, tendentes a rellenar en parte las citadas lagunas, intentando por todos los medios no paralizar las obras ya iniciadas en un sector como éste con un fuerte déficit de servicios e infraestructura urbanística.

Por otra parte y en cuanto a la marcha de las obras, cabe destacar que los trabajos van a buen ritmo, aunque a veces no lo parezca, estando prácticamente acabadas las aceras, arquetas de desagües y

acometidas de agua potable; así mismo también está terminada toda la infraestructura de la red de desagüe general de calles y las redes secundarias incluida la colocación de imbornales, los cuales han sufrido una modificación de situación con respecto al proyecto inicial, motivada por los problemas antes mencionados. Con la colocación de los multitubos de cruce de calles ya terminados y la tubería de agua, la cual esperamos que cuando estas líneas salgan a la calle ya esté colocada o en fase de colocación, se habrán terminado las zanjas y el levantamiento de calles, para pasar a

la nivelación y compactación del terreno.

Por último cabe destacar la buena disposición de los responsables técnicos municipales de los trabajos y de la empresa constructora, en atender a cuantas sugerencias se les ha planteado hasta el momento, por parte de esta Asociación de Vecinos, encaminados a tener un mayor conocimiento de los pormenores de la obra, facilitando así su labor de control de la misma.

NICOLÁS PICHARDO

CONTRAPUNTS

ABOCADORS.— Sempre hi ha llocs per a tirar-hi les deixalles, encara que no siguin ni els més adients, ni tampoc els permesos. Veïns afectats, n'han dit tres o quatre. Un es troba al Carrer Agustí Riera i Pau, quasi a tocar la carretera de Palamós; es tracta d'un solar amb unes cadenes que hi barren el pas, posades expressament a fi de què els vehicles ho tinguin de mal girar. Això és l'únic que deu preocupar al propietari, perquè de netejar-ho o tancar-ho per bé, de moment no ho fa,

— L'altra abocador està al "camí dels embustersos", just al darrera de l'antic quarter i encara més antic cassino. Les deixalles s'hi van amuntegant, juntament amb les runes, les llaunes, els pots, i ningú ho treu. Veurem si s'hi acosta la Brigada de l'Ajuntament i ho deixa net. I sinó, paciència que no vindrà pas d'un any.

PISOS "OBRA SINDICAL".— No tot han de ser queixes, també de tant en tant és molt agradable donar bones noves. L'Ajuntament s'hi ha dedicat una mica a fons, i s'ha fet notar:

- voreres noves,
- pavimentat dels espais entre els blocs.
- asfaltat d'un bon troç al costat de la fàbrica,
- i fins s'hi han plantat arbres i posat papereres.

Ara només falta esperar que acabin d'una vegada la zona verda que es va començar fa més de dos anys...

RIERA CAN CAMARET.— Si en va portar d'enrenou una gatada imperdonable. Sens dubte que si no hagués estat per en Josep M.ª Fontacaba, a hores d'ara disposaríem d'una canalització de la riera, on s'hi haurien emprat els últims avenços tècnics de canalització per embut.

La riera coberta tenia quasi dos metres de llum. El projecte a punt de realitzar-se, tenia noranta centímetres i a més, sense registres. En comptes de preveure's el que els entesos anomenen "l'avinguda mil·lenària" (cada mil anys), ens hauríem trobat amb la inundació diària (la que en parlen els diaris). Bé, i parlant seriosament, proposo que en Josep M.^a entri en nòmina a l'Ajuntament... i cobri.

CAVALCADA DE REIS.— Primer els patges reials, que van recollir les cartes dels petits i després la Cavalcada de Reis, tot s'ha portat a bon terme. Inclús la subvenció de l'Ajuntament no s'ha fet esperar massa i la Sra. Conxita ja té la factura de les bengales. Tot sembla indicar que no és pas tan dolent fer alguna cosa a Sarrià, encara que políticament no sigui aconsellable, diuen alguns. De Sarrià, és clar.

CARNESTOLTES.— Representant a l'Associació de Veïns vaig anar a una reunió convocada per l'Ajuntament. Em semblava que, en quant a activitats previstes, se'ns havia deixat de banda, i quan ho vaig dir, el que portava la reunió va dir: "És que els del Pont, sou com un entrepà", (referint-se a estar entre Girona i a tocar Sarrià). Com que era l'hora de sopar, vaig estar fins al final de la reunió pendent de què no em clavessin mossegada. Però no va passar res, i potser en una altra ocasió, o l'any vinent, ja preveuran alguna cosa.

VELOCITAT.— De tant en tant, un cotxe de la policia municipal i un motorista cent metres més enllà, controlen l'excés de velocitat dels vehicles, a la carretera de Girona a Pont Major. Es va de pressa i sense adonar-se, es passa de la velocitat permesa, i més. Fa uns dies, anava just de temps, i a Pedret em varen parar. Vaig pagar mil "peles" sense discutir, i encara que m'hagi tocat el rebre, demano als municipals que continuïn vinguent, recordant, però, que a vegades és més útil organitzar el trànsit, que no pas posar multes a tort i a dret.

CASAMENT.— Em plau comunicar al distingit públic lector, que em caso qualsevol dia de la segona quinzena de març. La llista la tinc a Suministres. Mercès per ser tan magnànims.

JOAN

Pont Major

ECISA REPLICA.

A través del Consell Municipal de Sarrià, Ecisa ha fet arribar la carta, quina fotocòpia s'adjunta, pregant es publiqui una nota aclarint el que esmenta.

No ho demana el Sr. Juanals, però li publiquem íntegre el contingut i tal com sí que ho demana fem una nota aclaratòria.

NOTA ACLARATÒRIA

L'Ecisa, la constructora dels "pisos verds" que es veu obligada a fer el que la propietària-immobiliària li sembla, ha demanat per escrit que es rectifici el "Contrapunt" en el que es parlava d'ella, en el darrer número de la revista.

Ecisa és una empresa constructora que té la feina de construir el que la propietat els hi indica, diu. Deu ser molt fotut haver de fer, per força, pisos amb humitats, mal acabats, amb portes que no ajusten, o garatges amb un llarg accés per damunt de les sinuoses voreres, perquè la propietat ho vol així. Deu fer mal a la consciència subcontractar l'instal·lació del gas, que el subcontractista digui que no és conforme i es faci passar per vàlida, i al cap de poc es digui que s'hagi de canviar. Deu ser molt fotut haver de construir unes teulades que ja el primer hivern de fetes, quan encara la gent no hi vivia, s'aixequessin i s'haguessin de canviar.

Té raó el Sr. Juanals. Estic convençut que construir així, és cosa d'especialistes, que donen a la propietat exactament el que vol: pisos de cost reduït, i que es puguin anar venent, encara que els acabats de l'Urbanització es deixin pel final, quan la gent ha comprat, ja és a dins dels (des de fora) flamants pisos, i es troba amb un munt de problemes.

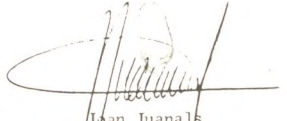
El contingut de la carta d'Ecisa estaria molt bé, si el Sr. Juanals em digués que ell no té res a veure amb la propietat, sigui Pont Major, S.A., sigui Maragall, S.A., o sigui qualsevol altra societat creada per a separar, als efectes que ja saben, l'empresa que construeix de l'empres que ven i al revés.

I li podríem dir al Sr. Juanals, que ell podria demanar notes aclaridores, per a distingir entre Ecisa-constructora i societat-propietària-venedora, si ell fés el mateix, i es dirigits a qui correspon.

Si estigués mínimament informat, sabria que el Consell Municipal no té res a veure amb els "pisos verds", i si bé a la revista de desembre constava com a editor, no ho és. En canvi, sí que hi consta i ho és l'Associació de Veïns del Pont Major, independent del Consell, i va ser en les planes de l'Associació que hi va sortir el "Contrapunt". Faig servir el mateix paràgraf del Sr. Juanals, quan diu: "creiem que abans de fer una crítica haurien d'assabentar-se de les coses i no caure en la reponsabilitat que suposa no dir la veritat, sense causa ni motiu".

L'escrit del Sr. Juanals es refereix a una sola frase, que diu és impròpi i errònia. Però no diu res en relació les altres que configuraven el "Contrapunt", i per tant, dedueixo que són certes. És a dir, que podria passar que un cop acabats i venuts els pisos, la societat que obliga Ecisa a construir com construeix marxés i ho deixés tot empantanega. De moment, i per a donar bona imatge (que ajuda a vendre), i propietària-immobiliària, sense cap mirament i fent-se "la dura", ho obligat a la constructora a posar quatre fanals i a pavimentar algun espais d'aparcament.

JOAN

Ecisa Cia Constructora, S.A. - Codo, 4 - GERONA				
CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER				
SARRIÀ DE TER				
Direcció Telegràfica "Eicon"				
Su referencia	Su escrito del	Nº escrito del	Nº referencia	GERONA
			JJ/ag.	26-1-82
Asunto:				
Senyors,				
Amb la present fem referència a la nota publicada a la secció "Contrapunts", signada per Joan, de la Revista que vostès editen "POBLE" nº 21, i que amb el títol de "Pisos Verds" i que inadecuadament fa referència a la nostra Empresa.				
Volem assenyalar que la frase "L'ECISA, com sempre, continua fent el que li sembla" és impròpia, errònia i totalment irresponsable per part del firmant Joan, ja que ECISA és una Empresa constructora que té la feina de construir el que ens indica la Propietat, i no tenim res a veure amb la Immobiliària-Propietària del terreny i els edificis a què la nota fa referència.				
Tanmateix com queda reflectit amb tot allò, ECISA depèn en aquest aspecte de les decisions de la Propietat, i en tot cas la nota deuria d'anar dirigida a la Propietària de la Urbanització, que és la que ens contracta l'execució de les obres.				
Donat l'afany periodístic i de denúncia social, creiem que abans de fer una crítica haurien d'assabentar-se de les coses i no caure en la responsabilitat que suposa no dir la veritat, sense causa ni motiu.				
Esperant la seva publicació d'una nota aclarint tot això que hem esmentat anteriorment, els saludem ben cordialment.				
				
Joan Juanals - DELEGAT -				

LA ASOCIACION DE VECINOS INFORMA

REESTRUCTURACION DE LA JUNTA.— Hace unas semanas tuvieron lugar dos Asambleas en semanas consecutivas, tras las cuales la Junta de la Asociación quedó como sigue:

Presidente Robert Creixans
Vicepresidente . . . José Lafuente
Secretario Fidel Rincón
Tesorero Antonio Galindo
Vocales Manuel Alcázar
Manuel Fernández
José Cordones
Manuel Cordones
José A. Salmerón

GUARDERIA INFANTIL.— Asimismo se ha renovado la Junta de Padres de la Guardería ante la dimisión de los que hasta ahora venían desempeñando esta misión. Esta nueva Junta cumplirá funciones hasta el mes de julio. En principio se cuenta en firme con José A. Salmerón, Manuel

Cordones, Calixto Berengena, Andreu Gómez y Antonio Ramírez. Se espera ampliar el grupo de padres hasta completar el cupo necesario.

FIESTA MAYOR.— Ya se han iniciado las reuniones entre las comisiones de Fiesta Mayor de nuestra Asociación y la de Sarrià de Dalt. Este año puede ser decisivo para una renovación de estructuras de la Fiesta; conviene, pues, pensar con tiempo en todos los detalles. De momento se han firmado los contratos con las orquestas y el Consell gestiona un entoldado que pueda servir para la Fiesta de Sarrià de Baix y de Dalt.

PEÑA QUINIELISTICA.— Desde el pasado seis de febrero, existe una peña quinielística con la denominación "Vila Romana"; está abierta a cuantos socios deseen. La inscripción

es por semanas y el jueves es el día tope para cotizar.

SEPTIMO ANIVERSARIO DE LA ASOCIACION.— En abril se cumple el séptimo año de funcionamiento de la Asociación, y como en los últimos años se prepara un programa de actos que abarcarán un fin de semana. Se piensa en una orquesta para dos sesiones de baile, juegos infantiles, fútbol y una "botifarrada". En su momento se pasarán programas y detalles del festejo.

CUOTAS.— En la penúltima Asamblea se acordó que las cuotas de socio serán abonadas anualmente. Los socios que paguen directamente en la Asociación podrán fraccionar la cantidad en dos veces.

DIALOGOS DE: CRITILLO Y PANCHITO

Critilo y Pancho son amigos y residentes en Sarrià. Ambos nacieron entre el Ter y la A-17. Jugaron a balonmano, fueron de varias juntas de entidades del pueblo, y hasta uno de ellos cantó con los "Xics". Sus ratos de ocio los dedican a arreglar el pueblo y el país, y no hay problema o hecho que no merezca su comentario.

Critilo es delgado, nervioso y gran conversador. En el barrio le llaman "El Manillas" por su gran suerte en el juego de la "botifarra". Pancho es más tranquilo, entrado en carnes y también buen contortulio. Le llaman "El Cenizo" ya que sus juicios optimistas suelen verse desmentidos por hechos contrarios.

— ¿Qué haces, Critilo?

— Mirando estos árboles, Pancho.

— No sé de qué clase son, pero tienen buena sombra a la que acogerse.

— Lo que tienen es "mala sombra", porque no han conocido una poda en su vida.

— A ti todo te parece mal. Pues yo creo que el Consell hace lo que puede. Y creo....

— ¡Creol, ¡Creol! Hechos y no razones! Tú todo lo arreglas con la fe

en todo el mundo. Nunca aprenderás Pancho; aún vas con el lirio en la mano.

— Eres un derrotista, Critilo. Hay logros en los que el Consell nos ha ayudado; autobús....

— ¿Qué autobús?

— ¿Qué autobús va a ser? El de la TEISA, que tiene parada en el barrio.

— No me hagas reír que se me cae el moño. ¿Pero tú no sabes que desde hace semanas la gente ha de ir a la autovía a coger el autobús?

— Sí, pero eso es eventual. Cuando se acaben las obras en el Pla dels Vinyers....

— Cuando eso ocurra estaremos todos calvos.

— Pues según parece está acabada la cloaca.

— Querrás decir el proyecto "Apolo", porque ha quedado más alta que algunas casas y los lavabos habrán de ser trasladados a los terrados, o las casas colocadas sobre la autopista.

— ¡Exagerado!

— Conque exagerado, ¿eh? Pregunta, pregunta en el barrio si logras llegar. Porque esa es otra: si ha llovido recientemente puedes desapa-

recer en uno de los bachès que forman las ruedas de los vehículos sobre el barro. Y de eso ¿quién es culpable?

— Yo, no.

— Ni yo, pero ¿qué me dices del anterior Ayuntamiento? No toda la culpa es del Consell.

— En eso estamos de acuerdo, aunque yo lo diría de otra forma: no toda la culpa es del anterior Ayuntamiento.

— Oye, Critilo, y cambiando de tema, ¿te has apuntado ya a la Peña Quinielística "Vila Romana", organizada en el local de la Asociación?

— Sí, pero a mí eso de las quinielas no me va. Lo mío es la "botifarra".

— Pues si tanto te gusta a ver si jugamos de una vez las partidas atrasadas del Campeonato. De lo contrario nunca se acabará.

— Es que no quiero humillar a nuestros rivales ganándoles por diferencia.

— ¡Chulol!

— ¡Pelota del Consell!

— ¡"Manillas"! ¡

— ¡"Cenizo"! ¡

LAS CALLES DEL BARRIO

Bajo la denominación de "Las calles del barrio" hemos desarrollado a lo largo de los últimos números de "Poble" una serie de artículos que han tenido como misión acercarnos a la realidad cultural que nos rodea. Los nombres de nuestras calles son resonancia de personalidades y hechos vinculados a nuestra historia próxima o remota. Hoy acabamos la serie con el espacio dedicado a la...

PLAZA VILA ROMANA

Lleva este nombre la plaza formada por el frontal del Bloque 1.º, el dorso del 3.º y el costado sur del 2.º. En ella se albergan todos los locales comerciales del barrio, excepción hecha del bar de la Asociación. Son éstos: carnicería, pescadería, frutería, zapatería, mercería, panadería, farmacia, dos tiendas de productos varios y un bar.

La plaza está urbanizada con un parterre en el centro, que aloja en su extremo norte una fuente pública. El lugar ha sido el núcleo del Pla de l'Horta desde el principio. En él se dieron las primeras audiciones de sardanas de Fiesta Mayor, las misas

de campaña del Corpus, la verbena de San Juan y otros actos de relieve.

El nombre de Vila Romana le fue impuesto por los restos arqueológicos encontrados en 1970 en los terrenos que ahora ocupa el cercado de la Guarderfa Infantil. La provincia de Girona es rica en restos romanos, destacando en primerísimo lugar las ruinas de Empúries, Girona, Besalú, Porqueres, Cornellà de Terri, Riudellot de la Creu, Palol de Rebardit, Vilablareix, Lloret, Aiguaviva, Sant Miquel de Fluvià, Tordera, Caldes y Sarrià son otros ejemplos vivos del paso de una cultura que en gran manera nos ha determinado. Nuestras lenguas (catalán y castellano), el derecho civil y las vías de comunicación son muestras de la romanización a qué fueron sometidos los indígenas de la zona.

Por lo que respecta al ámbito de Sarrià tenemos dos ejemplos. Junto al río Ter, a su paso entre el Pont y nuestro pueblo, fue encontrada una piedra de la época romana, de 2 metros, con una inscripción referente a la obra de reparación de una fábrica romana. El otro resto que nos afecta es la Vila Romana situada en la falda de la montaña cercana al Pla de l'Horta. Unos mosaicos de suelo, una moneda, restos de cerámica y abundantes escorias de hierro son elementos de este descubrimiento. Lo

investigado permite asegurar que se trataba de una villa con varias dependencias espaciosas, que fue destruída por el fuego y no fue objeto de posterior restauración. Más al norte se descubrieron unos anexos a la villa que son restos de una explotación ganadera de la época.

Esta es, a grandes rasgos, la explicación de unos restos arqueológicos que dan nombre a nuestra principal vía pública.

FIDEL RINCÓN

III CONCURS LITERARI.- SARRIÀ DE TER

BASES:

- 1.— Hi ha dues opcions:
 - a) Poesia o Recull de poemes.
 - b) Narració.
- 2.— Categories:
 - Infantil (fins 14 anys).
 - Juvenil (de 14 a 18 anys).
 - "Sènior" (de 18 anys endavant).
- 3.— **Tema:** Lliure.
- 4.— **Llengua:** Preferiblement en llengua catalana. (El lliurament d'originals es farà per triplicat i mecanografiat a doble espai i a una sola cara, màxim 15 holandeses).
- 5.— Les obres han d'ésser inèdites.
- 6.— Els treballs guanyadors i els possibles accèssits quedaran a disposició municipal per la seva edició posterior.
- 7.— **Premis:**
 1. Infantil de poesia - Llibres valorats en 1.500 ptes.
 1. Infantil de Prosa - Llibres valorats en 1.500 ptes.
 1. Juvenil de poesia - 3.000 ptes.
 1. Juvenil de prosa - 3.000 ptes.
 1. "Sènior" de poesia - 5.000 ptes.
 - 1 "Sènior" de prosa - 5.000 ptes.
- 8.— **Composició Jurat:**
 - Sr. Narcís-Jordi Aragó.
 - Sr. Pep Vila.
 - Sr. Joan M.ª Puigvert.
 - Sr. Albert Rossich.
 - Sr. Fidel Rincón.
 - Sr. Joan Miró.
 - Sr. Matias Martí.
- 9.— **Termini per a la presentació de treballs:** 3 d'abril de 1982, a les Oficines Municipals de Sarrià de Ter.
Especificar: Nom, cognoms, adreça i telèfon. Si es fa servir pseudònim acompanyar la seva identificació dins un sobre.
- 10.— Proclamació dels guanyadors i lectura dels millors treballs, el 25 d'Abril, Sant Jordi, en lloc a determinar.

II CONCURS FOTOGRAFIC MES CULTURAL 82

BASES:

- **Participants:** Tots els afeccionats que desitgin prendre-hi part.
- **Tema:** Lliure - Sarrià.
- **Tamany:** Preferiblement i, com a mínim, 18x24 cms.
- **Obres:** Cada concursant podrà presentar **tres fotografies** — blanc i negre o color — inèdites, i reforçades amb cartolina del mateix tamany que la fotografia. **Una** haurà d'ésser referent a Sarrià.
- **Presentació:** Especificar nom — o identificació del pseudònim — en sobre a part. També edat, adreça i telèfon. — Títol de les fotografies al darrera.
- **Premis:**
 - * 1 Trofeu pel millor tema lliure.
 - * 1 Trofeu pel millor tema Sarrià.
 - * 1 Placa per la millor fotografia de color.
 - * Mencions honorífiques pels segons i tercers de cada grup.
 - * Premi especial pels participants infantils o juvenils millor qualificats.
- **Jurat:** El Jurat especial, estarà integrat per:
 - Sr. Ferran Pérez
 - Sr. Julián Pérez
 - Sr. Narcís Casassa.
- **Calendari:**
 - Admissió:** Fins el 10 d'Abril. A les oficines Municipals de Sarrià.
 - Qualificació:** Divendres 16 d'abril, a la Biblioteca Municipal. A les 9 h. del vespre.
 - Exposició:** Del 21 al 27 d'Abril, a la Casa de Cultura de Sarrià.
 - Lliurament de premis:** 23 d'abril, Sant Jordi.
 - Recollida:** A partir del 30 d'Abril, a les Oficines Municipals

NOTES:

Les obres premiades quedaran a disposició municipal. Només es podrà premiar una fotografia per concursant.

ACTES CULTURALS DEL MES DE MARÇ 82

Del 17 al 28 de Març. — Exposició sobre l'Univers, a la Casa de Cultura de Sarrià.

Dia 17: Inauguració i conferència sobre l'Univers.

Dia 19: Diapositives al Patronat, sobre el tema.

Del 22 al 26: Xerrades sobre Astrologia a les Escoles E.G.B. i escola d'Adults.

Dia 2 d'Abril: Funció teatral pel Grup Interteatrex.

TELÈFONS A RECORDAR

Consell Municipal de Sarrià de Ter.	20 72 68
Polícia Municipal Sarrià de Ter.	20 29 29
Consultori Municipal de Sarrià de Ter.	21 38 96
Centre E.G.B. de Sarrià de Dalt.	21 33 75
Polícia Municipal Girona.	092
Residència S.S.	20 27 00
Creu Roja.	20 04 15
Bombers.	20 00 80
»	20 01 08
Ajuntament de Girona-Oficines.	20 14 00
Ambulatori Santa Clara.	20 00 00

PODEM ESTAR CONTENTS

de capa caiguda, ja fa dos anys. Potser aquesta setmana es començaran a fer les obres de la paret de tanca. Potser el mes que ve, o l'altre es faran els vestidors. Però no ens desanimem. Sabem que és difícil transformar les paraules en totxanes. Ho sabem bé nosaltres, que des de Girona estant, ens diuen: "Ah sí, vosaltres, els d'allà El Pont". I sembla que ja està tot fet.

S'exagera quan hom diu que no hi ha dret, i que estem tan malament. Com deia al començament, podem estar contents: la riuada no s'ha emportat aigua avall el camp de futbol, encara.

SOCI 75

Crec que s'exagera quan es diu que les instal·lacions esportives del futbol estan en pessimes condicions. N'hi ha que no ho troben correcte que els equips s'hagin de canviar a les escoles. D'altres, van rebotits una i altra vegada a l'Ajuntament, per tal de pidolar uns metres de paret de tanca que en part ha caigut sola i en part s'ha fet caure sola. Semblava que ja estava solucionat quan en el mes de setembre, fa MIG ANY, van aparèixer enderrocades les casetes. Una solució provisional —que sembla per sempre, al pas que anem— va ser la de posar unes fustes d'entramat per tapar una àmplia zona desguarnida.

En diverses ocasions els lladregots han entrat a la barraca del material, i si no s'han emportat molta cosa, perquè no hi ha res, s'han dedicat a destrossar i rebentar pilotes.

Esportivament, els àrbitres persegueixen al Pontenc, no sols a fora sinó també a casa, i prova d'això, és el robatori del que va ésser víctima el Pontenc al camp del Salt. Quedaren nou jugadors al camp, i l'àrbitre, a més d'anular un gol legalíssim, en va donar un altre en un fora de joc de quilòmetres! El dia del Sàbat, "el de negre" es va voler convertir en protagonista, i com que ja ho sabia abans de començar, per això deia que ell no sortia si no li asseguraven la Policia, que hi seria tot el partit.

Estem deixats de la mà de tothom. Ens prometen i ens ho creiem. Sembla que era ahir quan el Sr. Guasch va fer una visita al camp del Pontenc, i de llavors ençà anem

CLASIFICACION

PALAFRUGELL	21	11	8	2	50	18	30	+ 10
SALT	20	13	4	3	38	20	30	+ 10
VILARROJA	20	11	3	6	38	22	25	+ 5
VERGES	20	10	4	6	38	34	24	+ 6
PONTENSE	21	11	2	8	44	37	24	+ 4
BORRASSA	20	8	6	6	32	31	22	+ 2
TORROELLA	21	8	6	7	37	36	22	
SANT PERE P.	21	6	9	6	28	19	21	— 1
MONTAGUT	21	7	7	7	40	42	21	— 1
CALELLA	20	8	5	7	30	38	21	— 1
SABAT	20	7	6	7	32	36	20	
BESALU	20	7	5	8	32	35	19	— 1
ROSES	21	7	5	9	40	42	19	— 1
PONT-BOU	20	7	4	9	35	42	18	— 2
SANTA PAU	20	6	5	9	28	30	17	— 3
CASTELLFOLLIT	20	4	7	9	34	39	15	— 5
DARNIUS	20	3	5	12	23	41	11	— 9
LLANSA	20	2	3	15	23	50	7	— 13

*electricitat i
mecànica de l'automòbil*

pont major

c. tenerife 2 - telefon 21 44 30
girona

perruqueria

ANGELA

àngela blàzquez i boya

plça tomàs borau, n.º 4 baixos
telèfon 21 84 08 - pont major - girona

BAR RESTAURANT

CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- ELECTRODOMÈSTICS
- OBJECTES DE REGAL
- JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

EL DIA QUE PLORÀ J.R.

No hi ha dret. Avui dia ja no te'n pots fiar ni dels americans que normalment diuen les coses pel seu nom. Abans, els bons de les pel·lícules eren bons de veritat i els dolents, a més a més de lletjos i esgarrats, eren dolents fins al "THE END". I així passava a la sèrie televisiva "made in U.S.A." "Dallas". El "hortera" J.R. refeia la consciència de la bona gent que es veia allunyada de les seves actituds malvades.

Però un bon dia, no fa pas molt, tot d'una... paf! Se'ns converteix en un ploramiques. Va deixar anar dues llàgrimes que pretenien purificar tot el seu passat d'intriga, cinisme i d'altres

parides del seu paper. El que he dit abans: no hi ha dret. Mira que fer-nos plorar J.R.! Però què s'han cregut aquests americans! Les seves jaquetes de creixent, a quadres; els seus barrets texans; els seus mocadors de coll; els seus rictus d'home dur; els seus pous; les seves aventures... són símbols d'un món que ens han venut film a film, any rera any, dècada a dècada. Són el paradigma de l'èxit a qualsevol preu.

Aquelles dues llàgrimes serien gotes de petroli, dic jo. O dos granets a la sorrera. O les dos gotes d'aigua que sempre fan bessar el got i mai l'omplenen. O les dues esmenes a la

"LOAPA" que va perdre l'Ernest Lluch i que volaren a U.S.A. via Madrid. O potser foren dues llàgrimes de veritat: l'una per Polònia i l'altra per El Salvador, per a compensar.

De qualsevol manera, Sue Eien, no t'ho creguis massa, perquè no foren per tu. El teu problema no té solució, doncs a tu el que et va és la "marcha". I mentre hi hagi capataços disposats, tu ets capaç d'enganyar J.R., l'advocat, a tota la fauna de Dallas i a tu mateixa, sobre qui és el pare del teu fill. "This is America".

"TELEERRE"

LA TORRAS!

La Torras fuma. No és molt agradable per alguns sarrianencs, doncs jo crec que els molesta aquest fum. Això és cert.

La Torras fuma, malgrat les males notícies d'alguns diaris que ens ho pintaren com una empresa "EN BANCARROTA", relacionada amb el Banc dels Pirineus. No sé si hi ha quelcom de cert en tot això, però el cert és que fuma.

Alguns sarrianencs, que jo crec que no estan vinculats a la Torras, voldrien que aquesta fàbrica, marxés amb el seu fum a molts quilòmetres d'aquí. Inclús amb to despectiu diuen: aquest fum que ho empastifa tot! Bé, jo em sento una mica vinculat a la Torras i penso que si això fos així "POBRE SARRIÀ" pot ser es moriria quasi a l'acte, doncs hem de reconèixer que la Torras, amb el seu fum, és una gran empresa i com a tal, té molts inconvenients, però té també molts d'avantatges, de donar vida a gran nombre de famílies i a un gran sector de Catalunya, com és el sector del paper, manipulats i

tallers d'impressió, i no oblidem que aquesta indústria d'impressió és un puntual fort en l'economia catalana.

Amb tot això molts creuran que estic donant "coba" i la raó als directius de la Torras; doncs no, simplement plantejo la realitat; ara

bé, també crec que la Torras, expeleix massa contaminació i que es podria mirar d'evitar posant-hi una mica més de bona voluntat.

UN QUE NO FUMA

FERRETERIA DOMÈSTICA

Bricolage - accessoris bany

CABEZAS

La Rasa. - Tel. 21 31 40

SARRIÀ DE TER

Restaurant - Bar

• • •

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

La Taverna del Bon Vi

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

Alimentació Nadal

CA"LA LLUCIETA"

MÉS A PROP DE VOSTÈ I A MILLOR PREU...